

Choszczynie, Dębnie, Łobezie, Myśliborzu i Pyrzycach;“;

- b) przepis dotyczący Sądu Powiatowego w Szczecinie otrzymuje brzmienie:
„Sądowi Powiatowemu w Szczecinie — dla okręgów Sądów Powiatowych w: Szczecinie, Gryfi-

cach, Gryfinie, Kamieniu Pomorskim, Nowogardzie i Świnoujściu“.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości: w z. T. Rek

461

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SZKÓŁ WYŻSZYCH I NAUKI

z dnia 27 grudnia 1951 r.

w sprawie stopnia magistra dla absolwentów Sekcji Społeczno-Oświatowej Wydziału Pedagogicznego byłej Wolnej Wszechnicy Polskiej w Warszawie.

Na podstawie art. 22 ust. 2 i art. 110 ust. 1 dekretu z dnia 28 października 1947 r. o organizacji nauki i szkolnictwa wyższego (Dz. U. R. P. Nr 66, poz. 415) zarządza się, co następuje:

§ 1. Osoby, które po dniu 15 marca 1933 r. ukończyły studia na Wydziale Pedagogicznym Sekcji Społeczno-Oświatowej byłej Wolnej Wszechnicy Polskiej w Warszawie, a nie uzyskały stopnia magistra filozofii w zakresie pedagogiki na podstawie rozporządzenia Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 25 września 1937 r. o udzieleniu Wolnej Wszechnicy Polskiej w Warszawie prawa nadawania niektórych niższych stopni naukowych (Dz. U. R. P. Nr 73, poz. 535), mogą w terminie do dnia 31 października 1952 r. ubiegać się o stopień magistra filozofii w zakresie pedagogiki społecznej.

§ 2. 1. Osoby wymieniane w § 1 powinny przedstawić dowody ukończenia studiów na Wydziale Peda-

gogicznym Sekcji Oświatowo-Społecznej byłej Wolnej Wszechnicy Polskiej w Warszawie oraz złożyć dodatkowy egzamin z podstaw marksizmu-leninizmu.

2. Egzamin dodatkowy z podstaw marksizmu-leninizmu, obejmujący zakres dwuletniego programu obowiązującego na wydziałach filozoficzno-społecznych uniwersytetów, składa się na Wydziale Filozoficzno-Społecznym Uniwersytetu Łódzkiego.

§ 3. Dyplom magistra filozofii w zakresie pedagogiki społecznej uzyskany w trybie niniejszego rozporządzenia wydaje Uniwersytet Łódzki.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Szkół Wyższych i Nauki: *A. Rapacki*

462

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 26 grudnia 1951 r.

w sprawie przejścia przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych niektórych zobowiązań emerytalnych likwidowanych przedsiębiorstw i instytucji bankowych.

Na podstawie art. 11 ustawy z dnia 1 marca 1949 r. o zmianie niektórych przepisów o ubezpieczeniach społecznych (Dz. U. R. P. Nr 18, poz. 109) zarządza się, co następuje:

§ 1. Nakłada się na Zakład Ubezpieczeń Społecznych obowiązek wypłaty zaległych i płynnych świadczeń o charakterze emerytalnym, obciążających Bank Polski w likwidacji, Pocztową Kasę Oszczędności w likwidacji, Państwowy Bank Rolny w likwidacji, Bank Gospodarstwa Krajowego, byłe komunalne kasy oszczęd-

ności i komunalne kasy oszczędności w likwidacji oraz przedsiębiorstwa bankowe i instytucje kredytu długoterminowego, objęte dekretem z dnia 25 października 1948 r. o zasadach i trybie likwidacji niektórych przedsiębiorstw bankowych (Dz. U. R. P. z 1948 r. Nr 52, poz. 410 i z 1951 r. Nr 31, poz. 240) i dekretem z dnia 25 października 1948 r. o zasadach i trybie likwidacji niektórych instytucji kredytu długoterminowego (Dz. U. R. P. z 1948 r. Nr 52, poz. 411 i z 1951 r. Nr 31, poz. 241).

§ 2. Naczelnym likwidatorem przedsiębiorstw bankowych i Komisarz Rządowy do spraw likwidacji instytucji kredytu długoterminowego oraz Bank Gospodarstwa Krajowego sporządzą — każdy w swoim zakresie — listy osób uprawnionych do świadczeń emerytalnych na podstawie niniejszego rozporządzenia. Listy te stanowić będą dla Zakładu Ubezpieczeń Społecznych podstawę do podjęcia wypłat.

§ 3. Świadczenia, określone w § 1, wypłacane będą przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych w wysokości i na zasadach obowiązujących w powszechnym ubezpieczeniu emerytalnym.

§ 4. Świadczenia dla członków rodziny, pozostałych po osobach uprawnionych do świadczeń na podstawie niniejszego rozporządzenia wypłacać będzie Zakład Ubezpieczeń Społecznych w wysokości i na zasadach obowiązujących w powszechnym ubezpieczeniu emerytalnym.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *K. Rusinek*

463

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ŻEGLUGI

z dnia 16 listopada 1951 r.

w sprawie kwalifikacji personelu kierowniczego na polskich morskich statkach handlowych w żegludze portowej i osłoniętej.

Na podstawie art. 6 pkt 11 i art. 7 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 listopada 1930 r. o bezpieczeństwie statków morskich (Dz.U.R.P. z 1938 r. Nr 46, poz. 376) zarządza się, co następuje:

Rozdział I.

Przepisy wstępne.

§ 1. 1. Przez żeglugę portową rozumie się żeglugę w obrębie portów polskich wraz z ich redami.

2. Przez żeglugę osłoniętą rozumie się żeglugę na wodach polskich w Zalewach Szczecińskim i Wiślanym oraz w Zatoce Gdańskiej na zachód od linii łączącej południowy cypel półwyspu helskiego ze wschodnim brzegiem ujścia Wisły pod Świbnem.

§ 2. Przez użyte w niniejszym rozporządzeniu wyrażenia „żegluga przybrzeżna”, „żegluga mała” i „żegluga wielka” rozumie się rodzaje żeglugi określone w § 4 rozporządzenia Ministra Żeglugi z dnia 9 marca 1949 r. w sprawie kwalifikacji kapitanów i oficerów na polskich morskich statkach handlowych (Dz. U. R. P. Nr 21, poz. 140).

§ 3. Statkiem pasażerskim jest statek uprawniony do przewożenia oprócz załogi 6 lub więcej osób.

§ 4. Przepisy rozporządzenia niniejszego nie mają zastosowania do statków rybackich i sportowych.

Rozdział II.

Personel kierowniczy służby pokładowej.

§ 5. W służbie pokładowej ustanawia się następujące stanowiska kierownicze:

- 1) szyper statku — kierownik statku,
- 2) I podszyper — zastępca kierownika statku,
- 3) II podszyper — pomocnik kierownika statku,
- 4) III podszyper — pomocnik kierownika statku.

§ 6. Stanowiska kierownicze w służbie pokładowej (§ 5) mogą zajmować tylko pełnoletni obywatele polscy, którzy posiadają następujące stopnie zawodowe:

- 1) sternik żeglugi portowej,
- 2) szyper żeglugi portowej II klasy,
- 3) szyper żeglugi portowej I klasy,
- 4) szyper żeglugi osłoniętej II klasy,
- 5) szyper żeglugi osłoniętej I klasy.

§ 7. W zakresie praktyki kwalifikacyjnej i uprawnień zawodowych personelu kierowniczego służby pokładowej rozróżnia się 5 grup statków:

- 1) do grupy A należą statki pasażerskie w żegludze osłoniętej,
- 2) do grupy B należą statki niepasażerskie w żegludze osłoniętej,
- 3) do grupy C należą statki pasażerskie w żegludze portowej, holowniki w żegludze portowej, obsługujące statki żeglugi małej i wielkiej oraz bunkrownice z wysięgnicami w żegludze portowej,
- 4) do grupy D należą statki niepasażerskie w żegludze portowej o długości większej niż 15 metrów z wyjątkiem tych holowników i bunkrownic, które są zaliczone do grupy C,
- 5) do grupy E należą statki niepasażerskie w żegludze portowej o długości nie przekraczającej 15 metrów oraz wszelkie statki bez własnego napędu w żegludze portowej i osłoniętej.